

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. *****, 24.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ***, II ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петранка Ст. Жекова

Членове: Галина Ив. Вълчанова Люцканова
Яна В. Ангелова

при участието на секретаря Иванка П. Златева
в присъствието на прокурора Е. Зл. Г.
като разгледа докладваното от Петранка Ст. Жекова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20222300600348 по описа за 2022 година

Въззивното производство е образувано по жалба на въззивника подсъдим Д. Д., депозирана чрез защитника му адв.М.Б. от АК-***** против присъда № 142/4.11.2022г., постановена по нохд № ***** по описа на Районен съд- *****.

С обжалваната присъда подсъдимият Д. Д. е признат за виновен, в това че на *****, за времето от 23ч.до 24ч. в гр.*****, ж.к.***** се е съвкупил с лице от женски пол В. Н. Н., като я принудил към това със сила, поради което и на основание ***** е осъден на 3 години лишаване от свобода, което да изтърпи при първоначален строг режим.

На основание чл.68, ал.1 от НК е приведено в изпълнение наказанието 8 месеца лишаване от свобода, наложено с присъда по нохд № *****г.на РС-*****, като е определен първоначален строг режим на изтърпяване.

Подсъдимият Д. е осъден да заплати на В. Н. сумата от *****лв., ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането до окончателното й изплащане, представляващ обезщетение за причинени от престъплението неимуществени вреди, като е отхвърлен предявения иск за разликата до

****лв..

Подсъдимият Д. е осъден да заплати направените по делото разноси, както следва: *****лв.в приход на републиканския бюджет, по сметката на ОДМВР- *****, *****лв.в приход на бюджета на съдебната власт, по сметката на РС-*****, *****лв.на гражданския ищец и частен обвинител Н., както и държавна такса в размер на ***** лева.

Разпоредено е след влизане в сила на присъдата приложените по делото веществени доказателства да се унищожат като вещи без стойност.

В жалбата на подсъдимия Д. се навеждат доводи за неправилност на присъдата, тъй като същата е постановена при липса на доказателства относно вината на подсъдимия. На това основание се иска отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която подсъдимия да бъде оправдан. Прави се и второ алтернативно искане за намаляване размера на наказанието до 6 месеца лишаване от свобода.

Депозирано е допълнение към въззивната жалба, в която се доразвиват доводите за недоказаност на обвинението. Сочи се, че съдът неправилно е кредитирал показанията на В. Н., като не е отчел, че същата всеки път дава различни обяснения относно начина и механизма на осъществяване на деянието. Твърди се, че показанията ѝ са в противоречие с показанията на св.К.И.- майка на подсъдимия, със заключенията на биологичната експертиза и съдебно медицинската експертиза.

Срещу въззивната жалба е депозирано писмено възражение от гражданската ищца и частен обвинител, в което се оспорват твърденията за недоказаност на обвинението, като се излагат съображения относно правилността на присъдата предмет на въззивната проверка.

Участващият по делото прокурор пледира за неоснователност на жалбата и прави искане въззивният съд да я остави без уважение, като потвърди присъдата на районния съд.

Гражданската ищца и частен обвинител участва в съдебно заседание, чрез повереник адвокат ***** от АК-*****, чрез която пледира за неоснователност на жалбата на подсъдимия. Излагат се подробни съображения за правилността, обосноваването и законосъобразността на присъдата, поради което се прави искане въззивният съд да я потвърди изцяло.

В съдебно заседание подсъдимият Д. Д. участва лично и със защитника си адв.Б., чрез който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Прави се анализ на събраните доказателства и се стига до извод, че на съдебното следствие не са събрани такива които да обосноват извод, че осъществения полов акт между подсъдимия и Н. е насилствен, против волята на последната. Сочи се, че първоинстанционният съд неправилно и необосновано е кредитирал изцяло показанията на Н. неотчитайки, че същите са в противоречие с изготвените биологична, ДНК и съдебномедицинска експертизи. На това основание се иска въззивният съд да отмени изцяло присъдата и да постанови нова, с която да признае подсъдимия за невиновен в извършване на инкриминираното му престъпление, като се отхвърли и приетия за съвместно разглеждане граждански иск.

ОС- ***** след като обсъди доводите в жалбата, пледоариите на защитника на подсъдимия, на повереника на гражданската ищца и частен обвинител и заключението на прокурора, съгласно правомощията си по чл.313 и чл.314 от НПК, извърши цялостна служебна проверка на обжалваната присъда приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл.319 ал.1 от НК и от лице имащо право и интерес да обжалва. Разгледана по същество същата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваната присъда е постановена след отмяна на първоначалната от въззивния съд на процесуално основание.

При първото разглеждане на делото подсъдимият също е бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл.152, ал.1 т.2 и чл.54 от НК и му е наложено същото наказание 3 години лишаване от свобода, което да изтърпи при първоначален строг режим. Уважен е гражданския иск от В. Н. против подсъдимия за сумата от ****лв., представляващ обезщетение за причинени неимуществени вреди от престъплението, ведно със законната лихва от датата на увреждането. Присъдата е отменена изцяло по жалба на подсъдимия и делото е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Приетата от районния съд фактическа обстановка е правилна и обоснована, тъй като се подкрепя от събраните по делото доказателства. Безспорно е установено, че подсъдимият Д. Д. и пострадалата В. Н. са първи братовчеди, тъй като техните майки са сестри.

Към м.януари 2019г.Н. е била на 19 години, ученичка в 12 клас в СУ *****"- гр.***** и живеела с родителите си свидетелите ***** и *****.

Подсъдимият към инкриминирания период е 24 годишен, не работи и като дете на разведени родители живее и при майки и при баща си. Осъден е с присъда по *****г.на РС- ***** на 8 месеца лишаване от свобода за престъпление по чл.343б, ал.3 от НК. На основание чл. 66, ал.1 от НК изтърпяването на наказанието е отложено за изпитателен срок от 3 години, считано от влизане на присъда в сила, т.е. от *****

Двамата поддържали близки отношения, като се движели в една компания. Св.Н. била близка и с майката на подсъдимия св.К.И., като често ѝ гостувала в жилището ѝ в гр.***** , ж.к***** и оставала да нощува.

На *****около 20 часа св.Н. отишла отново на гости на леля си К.И., която ѝ отворила вратата, посрещнала я в кухнята и по- късно отишла в другата стая на апартамента за да си почине. По- късно в апартамента пристигнал и подсъдимия и се присъединил към Н.. Двамата гледали клипчета, слушали музика и разговаряли. Към 22,30часа Н. казала на братовчед си , че иска да си ляга и той ѝ предложил тя да спи в кухнята, а той в стаята при майка си. Апартамента се състоял от две стаи- кухня и хол. Двамата разтегнали дивана, постлали го с долен чаршаф и олекотена завивка, след което подсъдимият отишъл при майка си. Св.Н. си легнала с дрехите, с които била облечена- еластичен клин и черно боди, което се закопчавало с отдолу с телени копчета, а под него с розови бикини. Около 23часа подсъдимият влязъл в кухнята и заключил вратата, след което попитал Н. дали може да легне при нея за да си говорят. Тя се съгласила, тъй като с братовчед си са израснали заедно и многократно даже са спали в едно легло докато са гостували при баба си. Двамата лежали по гръб и си говорели докато в един момент подсъдимият започнал да я целува и ѝ казал, че иска да я лиже, както и тя него. Н. отначало била изненадана каза му, че не иска, а след това се опитвала да го отблъсне. Докато Н. била по гръб подсъдимият легнал върху нея и се опитал да ѝ разтвори краката. Тя го бутала с ръце и го молела да престане, но подсъдимият я стискал за ръцете и продължил с опитите да ѝ разтвори краката. Пострадалата от своя страна стиснала краката и ги свила в коленете. Подсъдимият възползвайки се от физическото си

надмощие успял да смъкне клина и притиснал свитите ѝ крака към гърдите. След това дръпнал бодитито и бикините на страни и успял да вкара половия си член във влагалището и започнал да го движи. През цялото време Н. на висок тон молела подсъдимия да спре, но той продължил с осъществяването на половия акт. След две- три минути евакуирал и я освободил. Пострадалата набързо се облякла и панически напуснала дома на леля си. Решила да отиде при приятеля си св.Н. Г, който тази вечер бил нощна смяна в бензиностанция "*****", гр.*****. Разказала му за случилото, след което двамата отишли до денонощна аптека и св. Г ѝ купил хапче "Ескапел", след това свидетеля се обадил на тел.112 за да съобщи за изнасилването на приятелката си.

На **-*г.в 4,10часа е извършен оглед на местопроизшествие, а с протоколи за доброволно предаване Н. предала бикините си , а подсъдимия боксерките, с които били облечени инкриминираната вечер.

Св.Н. към инкриминирания период била ученичка в 12 клас, добра ученичка, редовна форма на обучение в *****" - гр.*****. След случилото се престанала да ходи на училище, като изпитвала срам и гняв, променила изцяло начина си на живот. престанала да ходи на училище, като преминала на самостоятелна форма на обучение, но взела успешно само два изпита. Наложило се да бъде лекувана и консултирана от психиатър и психолог. В тази насока първоинстанционният съд е изложил подробни мотиви които се споделят от въззивната инстанция и е ненужно да се преповтарят.

По делото са изготвени комплексни съдебнопсихиатрични и психологически експертизи на подсъдимия и пострадалата. От заключението на експертизата обследваща личността на подс.Д. е видно, че същия е плах, стеснителен, вгълбен, предразположен към проява на фрустрационни реакции от пасивно защитен тип. Налице е тревожност, скованост, неувереност, трудно създава социални контакти. Същия е емоционално лабилен, неуверен в себе си, напрегнат, мнителен, с повишена невротичност и реактивна агресивност. Резултатите по скалата на лъжата показват, че Д. е с ниска откритост, повишена социална желателност и повишена склонност към лъжа.

От заключението на комплексната експертиза изготвена след психиатрично и психологическо изследване на В. Н. е видно, че при същата е установено повишено равнище на невротизация, с чести и продължителни преживявания на безпокойство, напрегнатост и тревожност. Налице е

раздразнителност, склонност към гневно реагиране и нисък праг на толерантност при фрустрация. Същата е емоционално неуравновесена, с чести колебания на настроението. Показва склонност да преживява вътрешно и продължително депресивно преживяване на случилото се, с мисли за вина, безнадежност и безпомощност. Висока степен на откритост, и според вещите лица Г.а /психолог/ и д-р Ц.психиатър/ Н. не е склонна към лъжа.

Подсъдимият и пострадалата не страдат от психично заболяване, способни са да отразяват адекватно реалните факти и събития, да реагират съответно на възприетото и са в състояние да ръководят постъпките си.

От заключението на съдебномедицинска експертиза на живо лице № 24/2019г.е видно, че при прегледа на подс.Д. е установено наличие на суперфициални клетки от влагалищен произход по главичката и тялото на половия му член, от което следва, че същия е извършил полово сношение с лице от женски пол. От заключението на ДНК експертиза е видно, че тези клетки съвпадат с ДНК профила на В. Н..

От заключението на съдебномедицинска експертиза на живо лице № 24/2019г.е видно, че при прегледа на В. Н. не са установени видими травматични увреждания, като при прегледа същата съобщава за болки в областта на гърдите, корема, долните и горните крайници. Не са установени сперматозоиди във влагалището ѝ, но според вещото лице е напълно възможно тя да е имала осъществен полов контакт, като извършителят да не е еякулирал в нея или ако е еякулирал във влагалището ѝ то те да са изпаднали до времето на прегледа.

От заключението на биологичната експертиза изготвена на досъдебното производство от В. Вълканов /починал/ и потвърдена в съдебно заседание с повторна експертиза от вещото лице Д.К., че по иззетите долен и горен чаршаф и бяла салфетка при огледа на местопроизшествие не е открит биологичен материал. По бикините на Н. не е открита сперма. По вътрешната част на боксерките предадени от подсъдимия е открита сперма.

Същата фактическа обстановка е приета и от районният съд като правилно и обосновано са кредитирани показанията на пострадалата В. Н., тъй като същите са логични и последователни и кореспондират с показанията на св. Н. Г и последващото ѝ поведение. Свидетелката е разпитана многократно, веднъж на досъдебното производство и три пъти на съдебното

следствие, като при всичките си разпити обяснява подробно за случилото се, въпреки неудобството и срама от преживяното. Налице са противоречия в показанията ѝ относно детайли, например кой ѝ е отворил вратата на апартамента на леля ѝ, дали се е избърсала след изнасилването и дали е показвала бикините си на приятеля си св.Г и др., но по отношение на основния факт осъществения полов акт с подсъдимия против нейната воля и съгласие, упражненото от негова страна физическо насилие и психическото ѝ състояние след това, свидетелката дава пълни, подробни и непротиворечиви показания. Правилно и първоинстанционния съд е отчел, че от извършването на деянието до разпита на свидетелката е изминал продължителен период от време при който е нормално да не си спомня детайлите от инкриминираната вечер, но за основното и важното същата дава подробни и точни обяснения. Показанията на свидетелката Н. напълно кореспондират с показанията на приятеля ѝ св.Н. Г, който я видял непосредствено след инцидента и описва емоционалното ѝ състояние същата е ревала, била разстроена, изпитвала срам и в последствие се е променило психичното ѝ състояние, не е била щастлива, казвала му че иска да се самоубие с хапчета. Бащата и майката на пострадалата св. ***** и св.***** също дават показания описвайки състоянието на дъщеря си след инцидента, както и че това нейно емоционално състояние е продължило във времето, тя престанала да ходи на училище, срамувайки се от съучениците си, станала раздразнителна, лабилна, което наложило лечение при психиатър и срещи с психолог. Св.Н. сочи, че "след инцидента В. се промени, започна да бълнува, да крещи. Изпадна в нервна криза, като преди инцидента беше напълно нормална. Не можа да завърши 12 клас." В подкрепа на техните показания са представените справки от ***** - гр.*****. Посочените доказателства са достатъчни и убедителни за да се приеме за безспорно и несъмнено доказано, че подсъдимият е осъществил полов акт с В. Н. против волята ѝ, сломявайки нейната съпротива с употреба на физическа сила. Този извод се прави изхождайки от рязката промяна в психиката и поведението на пострадалата, което е продължило във времето.

В тази насока съдът не споделя становището на защитника на подсъдимия, че употребата на физическа сила не е доказано, тъй като липсват следи по тялото на пострадалата. В. Н. сочи по какъв начин е сломена нейната съпротива- подсъдимият легнал върху нея, държал я за ръцете, което имайки

предвид неговото физическо надмощие и мъжката му сила е напълно достатъчно за да осъществи полов акт против волята ѝ. По отношение на твърдението, че ако е викала за помощ майката на подсъдимия е щяла да ѝ се притече на помощ съдът намира този довод за неоснователен, тъй като не бихме могли да изискваме от пострадалата да се държи и да действа по точно определен начин. По отношение на възраженията на подсъдимия направени чрез защитника му за недоказано дали е еякулирал нямат отношение към съставомерността на деянието, тъй като за да е осъществен състав на престъплението по чл.152 НК не се изисква извършителя да достигне до полово удовлетворение. По отношение на осъществения полов акт са събрани безспорни доказателства, тъй като и подсъдимият в обясненията си потвърждава този факт, което правилно и обосновано е кредитирано от съда. Правилно не са кредитирани обясненията му в частта в която сочи, че половия акт е осъществен половия акт е осъществен при взаимно съгласие, нещо повече дори тя е била инициатор на това, тъй като житейски е необяснимо и нелогично нейното поведение след това. Преди този инцидент двамата братовчеди са били в близки отношения и няма причина В. Н. да го уличи в извършване на това престъпление, което да се отрази негативно на живота ѝ- напускане на училище, промяна на характера ѝ, изпитване чувство на срам и неудобство.

От изложеното съдът счита, че събраните доказателства са достътатчни за да се направи безспорен и несъмнен извод за авторството нва инкриминираното деяние, поради което доводите в жалбата на подсъдимия за необоснованост на процесната присъда са напълно неоснователни.

По отношение на изготвените експертизи и показанията на вещите лица в на съдебното следствие съдът се присъединява със становището на първата инстанция, че същите като обективни и компетентни се кредитират изцяло. Изложени са убедителни мотиви относно показанията на свидетелите Н. Г. , *****, ***** и В. Г и основанието същите да бъдат кредитирани, като логични и последователни и кореспондиращи помежду си. по отношение показанията на родителите на подсъдимия св. К.И. и св. Д. Д. е напълно логично същите да се опитват да "помогнат" на сина си и да омаловажат извършеното от него прехвърляйки вина на пострадалата. В тази насока съдът споделя доводите на първата инстанция.

От приетата фактическа обстановка районният съд е направил правилни правни изводи, като е приел, че подс.Д. е осъществил състава на престъпление по чл.152, ал.1 т.2 от НК, тъй като на *****, за времето от 23ч.до 24ч. в гр.*****, ж.к.*****, в апартамент № 11 се е съвкупил с лице от женски пол В. Н. Н., като я принудил към това със сила.

От обективна страна изнасилването е сложно съставно престъпление, характеризиращо се с престъпно съвкупление с лице от женски пол, което се осъществява против волята на жертвата и едновременно с това използване на сила или заплашване с цел сломяване на несъгласието и съпротивата.

Престъпното съвкупление е резултатно престъпление, което засяга половата неприкосновеност и личността на жертвата и поради това от наказателно правна гледна точка не е необходимо половият акт да бъде физиологически завършен. Престъпното полово сношение се счита за завършено при проникването на фалоса във влагалището, тъй като в този момент се нарушава половата неприкосновеност на лицето от женски пол. В конкретния случай районният съд правилно е приел, че е налице довършено престъпление по чл.152 ал.1 т.2 НК, тъй като е установено по безспорен начин, че половия член на подсъдимия е проникнал във влагалището на пострадалата Н..

По безспорен и несъмнен начин е установено, че подсъдимият е осъществил половия акт с пострадалата без съгласието ѝ, като за целта е употребил сила, изразяваща се в насилствено притискане на краката ѝ към гърдите, държане и стискане на ръцете ѝ и притискане на тялото на пострадалата с неговото тяло към дивана. При сломяването на съпротивата на пострадалата е помогнало и физическото надмощие на подсъдимия, тъй като същия физически значително превъзхожда жертвата си. От своя страна Н. от началото на действие на подсъдимия му е казала и показала , че не желае да осъществява полов акт с него, като го молела да спре.

От субективна страна районният съд правилно е приел, че деянието е осъществено с пряк умисъл, тъй като подсъдимия е съзнавал, че пострадалата не е съгласна да се съвкупява с него, съзнавал е за принудителния характер на употребата сила и чрез нея е целял да сломи съпротивата ѝ и да извърши полов акт.

Относно вида и размера на наложеното наказание:

Съдът споделя доводите на първата инстанция, че на подсъдимия следва да бъде определено наказание при превес на смекчаващите вината обстоятелства- младата му възраст, сравнително невисокия интензитет на употребената сила и доброто му процесуално поведение. Следва да се отчете и изминалия период от време от извършване на деянието до постановяването на присъдата, като забавянето не е по вина на подсъдимия. Същия не е дал основание за отлагане на делото нито веднъж. По отношение на изложените отегчаващи вината обстоятелства проверяващата съдебна инстанция ги споделя напълно. На това основание и най- вече изхождайки от продължителността на процеса съдът счита, че следва да бъде намалено наложеното наказание на подсъдимия от 3 години на 2 години и 6 месеца. С наказание в този размер в пълна степен биха се постигнали целите на наказанието визирани в чл.36 НК.

Първоначалния строг режим на изтърпяване на наказанието е определен правилно, тъй като са налице условията на чл.57, ал.1, т.2 буква "в" от ЗИНЗС- инкриминираното деяние е умишлено и е извършено в изпитателния срок на условно осъждане по *****.на РС-*****, за което е постановено отложеното наказание да се изтърпи отделно и сборът от двете надвишава две години.

Искането за определяне на наказание при условията на чл.55, ал.1, т.1 от НК съдът намира същото за неоснователно, тъй като смекчаващите вината обстоятелства не са нито многобройни, нито е налице изключително такова даващо основание да се счита, че предвиденото минимално наказание лишаване от свобода е несъразмерно тежко.

Относно приложението на чл.68, ал.1 от НК:

Разпоредбата на чл.68 ал.1 НК се прилага ако до изтичане на определения от съда изпитателен срок осъденият извърши друго умишлено престъпление от общ характер, за което, макар и след този срок, му бъде наложено наказание лишаване от свобода, той изтърпява и отложеното наказание.

По отношение на подсъдимият Д. са налице всички материално правни предпоставки за прилагане разпоредбата на чл.68 ал.1 НК, тъй като с присъда

по нощ № *****г.по описа на РС-***** е осъден на 8 месеца лишаване от свобода за престъпление по чл.343б, ал.3 НК. Наложеното наказание е условно с три годишен изпитателен срок, който започва да тече от влизането на присъдата в сила, т.е. от ***** и изтича на ***** В изпитателния срок, а именно на ***** подс.Д. е извършил инкриминираното умишлено престъпление от общ характер, за което му е определено наказание 2 години и 6 месеца лишаване от свобода, което да изтърпи при първоначален строг режим. На това основание правилно е приложена разпоредбата на чл.68, ал.1 от НК и наказанието от 8 месеца лишаване от свобода е приведено в изпълнение. По отношение на първоначалния режим на изтърпяване на наказанието правилно е приложена разпоредбата чл.57, ал.1, т.2 буква "в" от ЗИНЗС и е определен строг режим.

По отношение на приетия за съвместно разглеждане граждански иск:

При горния изход на делото районният съд правилно е приел, предявения граждански иск от пострадалата Н. против подсъдимия Д. за основателен, тъй като същия е признат за виновен в извършване на престъпление против половата неприкосновеност на В. Н.. Безспорно при извършването на престъплението- изнасилване същата е претърпяла болки, психическо унижение и срам от случващото се с нея. Същата е била във възраст в която се е формирала половата ѝ култура, поради което деянието на подсъдимия ѝ е оказало отрицателно психическо въздействие.

При определяне размера на гражданския иск обаче решаващата съдебна инстанция не е отчела обстоятелството, че разглежда делото за втори път след отмяна на първата присъда от въззивната инстанция. Районният съд при първото разглеждане на делото е постановил присъда № *****, с която е уважил предявения от Н. против подс.Д. граждански иск представляващ обезщетение за причинени неимуществени вреди в размер на *****лв. Присъдата е била обжалвана единствено от подсъдимия, като въззивният съд е уважил жалбата и е отменил изцяло присъдата, като е върнал делото за ново разглеждане от нов съдебен състав на районния съд. При второто разглеждане на делото при същото обвинение съдът е допуснал изменение размера на гражданския иск от *****лв.на *****лв.и го е уважил по справедливост в размер на *****лв. При определяне размера на обезщетението в размер по-

голям от първоначално присъдения съдът е нарушил забраната за влошаване положението на подсъдимия "reformatio in peius", поради което настоящата съдебна инстанция следва да коригира това нарушение, като намали размера на гражданския иск от *****на *****лв. Правилно гражданския иск е присъден, ведно със законната лихва, считано от дата на увреждането до окончателното му изплащане.

По отношение на присъдените разноски и разпореждането с веществените доказателства съдът намира присъдата за правилна и законосъобразна.

По изложените съображения настоящия съдебен състав счита, че обжалваната присъда следва да бъде изменена в частта относно размера на наложеното наказание на подс.Д., като същото бъде намалено от 3 години на 2 години и 6 месеца, както и в частта относно размера на присъденото обезщетение като същото бъде намалено от *****лв.на *****лв. Следва да бъде намалена и държавната такса от *****лв.на *****лв., тъй като размера се определя като процент от присъденото обезщетение. В останалата част присъдата следва да бъде потвърдена, тъй като не са налице условия за нейната отмяна или изменяване.

При горния изход на делото подсъдимият следва да бъде осъден да заплати на гражданския ищец и частен обвинител В. Н. направените разноски на въззивната инстанция за заплащане на адвокатски хонорар на повереника й адв.Г. в размер на *****лв.

Водим от горното и на основание чл.337, ал.1, т.1 и чл.338 от НПК,
Окръжен съд- ***** ,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда №142/4.11.2022г., постановена по нощд № ***** по описа на Районен съд- ***** , в частта относно размера на наложеното наказание на подсъдимия Д. В. Д. като го намалява от три години на две години и шест месеца лишаване от свобода, в частта относно уважения размер на гражданския като го намалява от осем хиляди лева на шест хиляди лева, като отхвърля гражданския иск за разликата над шест хиляди лева,

както и в частта относно размера на присъдената държавна такса като я намалява от *****лв.на *****лв.

ОСЪЖДА Д. В. Д. /с установена самоличност/ да заплати на В. Н. Н. направените разноски за въззивната инстанция в размер на *****лв.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останала ѝ част.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____